

Skatteministeriet

22. november 2023
J.nr. 2023 - 7374

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes endeligt svar på spørgsmål nr. 349 af 6. september 2023 (alm. del).
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rasmus Jarlov (KF).

Jeppe Bruus

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Vil ministeren redegøre for effekten på arbejdsudbud, BNP og de offentlige finanser (umiddelbart provenu, provenu efter tilbageløb samt provenu efter tilbageløb og adfærd) af at hhv. nedsætte og forhøje arbejdsmarkedsbidraget med hhv. 1,2,3,4,5,6,7 og 8 point? Det bedes lagt til grund, at beløbsgrænser i skattesystemet reguleres, mens indkomstoverførsler fastholdes uændret.

Svar

Satsen for arbejdsmarkedsbidraget udgør 8 pct., og skattegrundlaget er al erhvervsindkomst uden bundfradrag (dvs. al lønindkomst inkl. indbetalinger til arbejdsmarkedspension og den del af overskud af egen virksomhed, der ikke er kapitalindkomst).

En nedsættelse af satsen for arbejdsmarkedsbidraget reducerer umiddelbart marginalskatte-ten på arbejdsindkomst og påvirker samtidig ad flere kanaler provenuet af de øvrige indkomstskatter samt reguleringen af overførselsindkomsterne.

Arbejdsmarkedsbidraget udgør således et fradrag i grundlaget for de øvrige indkomstskatter, dvs. en nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget øger isoleret set provenuet af de øvrige skatter. Samtidig forudsættes en nedsættelse af arbejdsmarkedsbidraget normalt at indebære en forøgelse både af reguleringstallet i § 20-reguleringen (dvs. højere beløbsgrænser i skattelovgivningen) og af satsreguleringstallet (dvs. højere indkomstoverførsler).

Stigningen i hhv. § 20-reguleringen og satsreguleringen skyldes, at begge reguleringstal beregnes med udgangspunkt i stigningen i årslønnen opgjort efter arbejdsmarkedsbidrag. En reduktion af arbejdsmarkedsbidraget vil derfor isoleret set føre til en (engangs)forøgelse af reguleringstallene, svarende til en diskretionær stigning i beløbsgrænserne i skattesystemet samt i niveauet for de indkomstoverførsler, der satsreguleres. En nedsættelse af arbejdsmarkedsbidragssatsen berører dermed som udgangspunkt stort set alle skattepligtige personer.

En forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget medfører de samme, men modsatte virkninger.

Både en nedsættelse og en forhøjelse af arbejdsmarkedsbidraget vil med gældende regler medføre omtrent uændrede indkomstforskelle målt ved Gini-koefficienten, idet de disponible indkomster for stort set alle – både beskæftigede og ikke beskæftigede – *relativt set* ændres omtrent lige meget (dvs. med omtrent samme procentsats).

Dermed vil også den såkaldte *nettokompensationsgrad* (dvs. den relative forskel mellem indkomsten hhv. ved ledighed og ved beskæftigelse) være omtrent uændret. Det indebærer, at en ændring af arbejdsmarkedsbidraget stort set ikke har nogen virkning på arbejdsudbuddet via den såkaldte deltagelseeffekt, men alene via den såkaldte timeeffekt.

I den aktuelle besvarelse er det, jf. spørgsmålet, forudsat, at § 20-reguleringen og dermed beløbsgrænserne i skattelovgivningen reguleres ved en ændring af

arbejdsmarkedsbidraget, mens der ses bort fra den afledte virkning af ændringer i arbejdsmarkedsbidraget på satsreguleringen. Dvs. det forudsættes beregningsmæssigt, at satsregulerede indkomstoverførsler ikke ændres. Dermed vil en ændring af arbejdsmarkedsbidraget – modsat hvad der er tilfældet med gældende regler – have en virkning på indkomstforskellene samt en arbejdsudbudsvirkning via deltagelseeffekten, idet nettokompensationsgraderne vil blive påvirket.

Med disse forudsætninger skønnes en *reduktion* af arbejdsmarkedsbidraget med 1 pct.-point at medføre et umiddelbart mindreprovenu på 11,1 mia. kr. og et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 7,8 mia. kr., *jf. tabel 1*. Arbejdsudbuddet skønnes øget med 2.900 fuldtidspersoner, hvoraf ca. 1.100 kan tilskrives deltagelseeffekten, mens indkomstforskellene øges med 0,07 pct.-point målt ved Gini-koefficienten¹. Velstanden målt ved den samfundsøkonomiske virkning skønnes øget med 1,3 mia. kr., mens BNP skønnes øget med 2,6 mia. kr.

En *forhøjelse* af arbejdsmarkedsbidraget med 1 pct.-point – hvor beløbsgrænserne automatisk nedjusteres, mens indkomstoverførsler fastholdes uændret, *jf. spørgsmålet* – medfører et umiddelbart merprovenu på 11,1 mia. kr. og et merprovenu efter tilbageløb og adfærd på 7,8 mia. kr., *jf. tabel 1*. Arbejdsudbuddet skønnes reduceret med 2.900 fuldtidspersoner, mens indkomstforskellene reduceres med 0,07 pct.-point målt ved Gini-koefficienten. Velstanden målt ved den samfundsøkonomiske virkning skønnes reduceret med 1,3 mia. kr., mens BNP skønnes reduceret med 2,6 mia. kr.

En fuld afskaffelse af arbejdsmarkedsbidraget skønnes at medføre et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på ca. 63 mia. kr., et øget arbejdsudbud på 22.000 fuldtidspersoner og øgede indkomstforskelle på 0,57 pct.-point opgjort ved Gini-koefficienten. Afskaffelsen skønnes at øge BNP med knap 19,8 mia. kr. og øge velstanden målt ved den samfundsøkonomiske virkning med ca. 9,5 mia. kr.

Øvrige ændringer af arbejdsmarkedsbidraget med 1 pct.-point op til 16 pct. hhv. ned til en fuld afskaffelse fremgår af *tabel 1*.

¹ Inkl. den med gældende regler afledte virkning på satsreguleringen og dermed på størrelsen af de satsregulerede indkomstoverførsler ville en reduktion af satsen for arbejdsmarkedsbidraget med 1 pct.-point indebære et umiddelbart mindreprovenu på ca. 13,1 mia. kr. Endvidere ville indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten være omtrent uændrede og virkningen på arbejdsudbuddet ville alene omfatte en timeeffekt, dvs. være væsentligt lavere.

Tabel 1. Økonomiske konsekvenser ved en ændring af arbejdsmarkedsbidraget, hvor indkomstoverførsler fastholdes uændret, 2023-niveau

Arbejdsmarkedsbidragsændring	Umiddelbart mindreprøvenu	Provenu efter tilbageløb	Provenu efter tilbageløb og adfærd	Arbejdsudbud	Gini-koefficienten	BNP	Velstand (samfundsøkonomisk virkning)
	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Mia. kr.</i>	<i>Fuldtids-personer</i>	<i>Pct.-point</i>	<i>Mia. kr.</i>	
<i>Nedsættelse</i>							
-8 pct.-point	-88,9	-68,5	-63,0	22.000	0,57	19,8	9,5
-7 pct.-point	-77,8	-59,9	-55,0	19.300	0,50	17,5	8,5
-6 pct.-point	-66,7	-51,4	-47,1	16.700	0,43	15,1	7,3
-5 pct.-point	-55,6	-42,8	-39,2	14.000	0,36	12,6	6,2
-4 pct.-point	-44,5	-34,3	-31,4	11.300	0,28	10,2	5,0
-3 pct.-point	-33,4	-25,7	-23,5	8.500	0,21	7,7	3,8
-2 pct.-point	-22,3	-17,1	-15,6	5.700	0,14	5,2	2,6
-1 pct.-point	-11,1	-8,6	-7,8	2.900	0,07	2,6	1,3
<i>Forhøjelse</i>							
+1 pct.-point	11,1	8,6	7,8	-2.900	-0,07	-2,6	-1,3
+2 pct.-point	22,3	17,2	15,6	-5.900	-0,14	-5,3	-2,7
+3 pct.-point	33,4	25,7	23,3	-8.900	-0,21	-8,0	-4,1
+4 pct.-point	44,6	34,3	31,0	-11.900	-0,28	-10,7	-5,6
+5 pct.-point	55,7	42,9	38,8	-15.000	-0,34	-13,5	-7,0
+6 pct.-point	66,9	51,5	46,5	-18.100	-0,41	-16,3	-8,6
+7 pct.-point	78,1	60,1	54,1	-21.300	-0,47	-19,2	-10,1
+8 pct.-point	89,3	68,7	61,8	-24.500	-0,54	-22,0	-11,7

Anm.: Samfundsøkonomisk virkning er opgjort i faktorpriser. Virkningen på BNP afspejler den isolerede virkning af de skønnede, afledte ændringer i lønsummen som følge af ændringer i arbejdsudbuddet (ekskl. virkningen af automatisk tilbageløb fra moms og afgifter).

Kilde: Lovmodelberegninger på baggrund af en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen i 2019 fremskrevet til 2023-niveau og 2025-regler med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, marts 2023 og den mellemfristede fremskrivning fra august 2022.

Det bemærkes, at en ændring af arbejdsmarkedsbidraget har en relativt større virkning på BNP end på velstanden målt ved den samfundsøkonomiske virkning. Det skyldes bl.a., at BNP er opgjort med udgangspunkt i den samlede ændring af lønsummen som følge af ændringen i arbejdsudbuddet, mens den samfundsøkonomiske virkning afspejler ændringen i samfundets/borgernes ændrede velstand, jf. kapitel 2 i *Skatteøkonomisk Redegørelse 2023*. Virkningen på samfundsøkonomien afspejler, om de markedsmæssige forvriddinger ændres som følge af en given politikændring, dvs. om ressourcerne allokeres mere eller mindre *efficient* end inden politikændringen.